Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 4 września 2025 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Wzór wspólnotowy – Rozporządzenie (WE) nr 6/2002 – Artykuł 8 ust. 3 – Wzór umożliwiający wielokrotne składanie lub łączenie wzajemnie wymienialnych produktów w ramach systemu modułowego – Zakres ochrony przyznanej przez taki wzór – Artykuł 10 – Pojęcie „poinformowanego użytkownika” – Artykuł 89 ust. 1 – Sankcje w powództwach o naruszenie – Ważne powody umożliwiające sądowi krajowemu odstąpienie od zastosowania środków przewidzianych w tym przepisie – Podrabianie elementów zabawki konstrukcyjnej, ograniczonych liczbowo w stosunku do wszystkich części składowych tej zabawki

W sprawie C-211/24

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Fővárosi Törvényszék (sąd dla miasta stołecznego Budapeszt, Węgry) postanowieniem z dnia 5 marca 2024 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 18 marca 2024 r., w postępowaniu:

LEGO A/S

przeciwko

Pozitív Energiaforrás Kft.,

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: C. Lycourgos, prezes izby, S. Rodin, N. Piçarra, O. Spineanu-Matei (sprawozdawczyni) i N. Fenger, sędziowie,

rzecznik generalny: M. Szpunar,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

– w imieniu LEGO A/S – Á. György, P. Lukácsi, K. Szamosi, ügyvédek, V. von Bomhard oraz L. von Gerlach, Rechtsanwälte,

– w imieniu Pozitív Energiaforrás Kft. – A. Lendvai, ügyvéd,

* Język postępowania: węgierski.

– w imieniu rządu węgierskiego – M.Z. Fehér oraz R. Kissné Berta, w charakterze pełnomocników,

– w imieniu Komisji Europejskiej – P. Němečková oraz A. Tokár, w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 6 marca 2025 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 8 ust. 3, art. 10 i art. 89 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. 2002, L 3, s. 1).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy LEGO A/S (zwaną dalej „Lego”) a Pozitív Energiaforrás Kft., dotyczącego zarzucanego spółce Pozitív Energiaforrás Kft. naruszenia dwóch wzorów wspólnotowych, których Lego jest właścicielem.

Ramy prawne

3 Rozporządzenie nr 6/2002 zostało zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2822 z dnia 23 października 2024 r. (Dz.U. 2024, L 2822, s. 1). Jednakże, biorąc pod uwagę datę zdarzeń stanowiących przedmiot sporu w sprawie w postępowaniu głównym, niniejsze odesłanie prejudycjalne należy rozpatrzyć w świetle pierwotnej wersji rozporządzenia nr 6/2002.

4 Motywy 7, 10, 11 i 14 rozporządzenia nr 6/2002 stanowią:

„(7) Rozszerzona ochrona wzoru przemysłowego nie tylko promuje udział poszczególnych twórców w całokształcie osiągnięć wspólnotowych w tym zakresie, lecz również wspiera innowacje i rozwój nowych produktów i inwestycji w ich produkcji.

[…]

(10) Nie należy wstrzymywać innowacji technologicznych poprzez przyznawanie ochrony wzoru cechom wynikającym wyłącznie z ich funkcji technicznej. Rozumie się samo przez się, że powyższe stwierdzenie nie oznacza, iż wzór musi posiadać jakość estetyczną. Podobnie nie należy utrudniać wzajemnej wymienności produktów różnych marek poprzez rozszerzenie ochrony na wzór mechanicznych połączeń. W konsekwencji cechy wzoru wyłączone z ochrony z wymienionych względów nie powinny być uwzględniane do celów stwierdzenia, czy inne cechy wzoru spełniają wymagania dotyczące ochrony.

(11) Niemniej jednak mechaniczne połączenia produktów modułowych mogą stanowić istotny element innowacyjny cech charakterystycznych produktów modułowych i główną wartość handlową, z tego względu powinny kwalifikować się do ochrony.

[…]

(14) Określenie, czy wzór ma indywidualny charakter, powinno być uzależnione od faktu, czy ogólne wrażenie wywierane na poinformowanym użytkowniku dokonującym oglądu danego wzoru różni się wyraźnie od wrażenia związanego z istniejącą całością wzoru, przy uwzględnieniu natury produktu, do którego odnosi się wzór lub w którym się zawiera, w szczególności do sektora przemysłu, do którego należy, oraz stopień swobody twórcy podczas tworzenia danego wzoru".

5 Artykuł 3 tego rozporządzenia, zatytułowany „Definicje", stanowi:

„Do celów niniejszego rozporządzenia:

a) »wzór« oznacza postać całego lub części produktu, wynikającą w szczególności z cech linii, konturów, kolorystyki, kształtu, tekstury i/lub materiałów samego produktu i/lub jego ornamentacji;

b) »produkt« oznacza każdy przedmiot przemysłowy lub rękodzielniczy, włączając w to między innymi części przeznaczone do stworzenia produktu złożonego, opakowanie, wygląd zewnętrzny, symbole graficzne oraz kroje pisma typograficznego, jednakże z wyłączeniem programów komputerowych;

c) »produkt złożony« oznacza produkt, który składa się z wielu części, które mogą być zastępowane, umożliwiając rozłożenie i ponowne złożenie tego produktu".

6 Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia:

„Wzór jest chroniony jako wzór wspólnotowy w zakresie, w jakim ten wzór jest nowy i posiada indywidualny charakter".

7 Artykuł 5 tego rozporządzenia, zatytułowany „Nowość", stanowi:

„1. Wzór uważa się za nowy, jeśli identyczny wzór nie został udostępniony publicznie:

a) w przypadku niezarejestrowanego wzoru wspólnotowego, przed datą pierwszego publicznego udostępnienia wzoru, o którego ochronę się wnosi;

b) w przypadku zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, przed datą złożenia wniosku o rejestrację wzoru, o którego ochronę się wnosi, lub, jeśli wystąpiono o pierwszeństwo, przed datą pierwszeństwa.

2. Wzory uważa się za identyczne, jeżeli ich cechy różnią się jedynie nieistotnymi szczegółami".

8 Zgodnie z art. 6 rozporządzenia nr 6/2002, zatytułowanym „Indywidualny charakter":

„1. Wzór jest uznany za posiadający indywidualny charakter, jeśli całościowe wrażenie, jakie wywołuje na poinformowanym użytkowniku, różni się od wrażenia, jakie wywiera na tym użytkowniku wzór, który został udostępniony publicznie:

a) w przypadku niezarejestrowanego wzoru wspólnotowego, przed datą pierwszego publicznego udostępnienia wzoru, o którego ochronę się wnosi;

b) w przypadku zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, przed datą dokonania zgłoszenia wzoru do rejestracji, od której wzór ma być chroniony, lub, jeśli zastrzeżono pierwszeństwo, przed datą pierwszeństwa.

2. Przy ocenie indywidualnego charakteru bierze się pod uwagę stopień swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru”.

9 Artykuł 8 tego rozporządzenia, zatytułowany „Wzory wynikające z ich funkcji technicznej i wzory wzajemnych połączeń”, ma następujące brzmienie:

„1. Wzór wspólnotowy nie obejmuje cech postaci produktu wynikających wyłącznie z jego funkcji technicznej.

2. Wzór wspólnotowy nie obejmuje cech postaci produktu, które muszą być koniecznie odtworzone w dokładnej formie i wymiarach, aby umożliwić produktowi, w który włączono wzór lub w którym jest on zastosowany, aby mógł zostać mechanicznie złożony lub połączony z innym produktem lub mógł zostać umieszczony w nim, na nim lub dookoła niego, tak aby oba produkty mogły spełniać swoje funkcje.

3. Bez względu na przepis ust. 2 wzór wspólnotowy, zgodnie z warunkami określonymi w art. 5 i 6, obejmuje wzór służący zapewnieniu wielokrotnego składania lub łączenia wzajemnie wymienialnych produktów w ramach systemu modułowego”.

10 Artykuł 10 wspomnianego rozporządzenia, zatytułowany „Zakres ochrony”, przewiduje:

„1. Zakres ochrony przyznany na zasadach wzoru wspólnotowego obejmuje każdy wzór, który nie wywołuje u poinformowanego użytkownika innego ogólnego wrażenia.

2. Dla określenia zakresu ochrony należy wziąć pod uwagę stopień swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru”.

11 Artykuł 19 ust. 1 tego rozporządzenia, zatytułowany „Prawa ze wzoru wspólnotowego”, stanowi:

„Zarejestrowany wzór wspólnotowy przyznaje jego właścicielowi wyłączne prawo do jego używania i zakazywania osobom trzecim jego używania, które nie mają jego zgody. Wyżej wymienione używanie obejmuje, w szczególności, wytwarzanie, oferowanie, wprowadzanie do obrotu, import, eksport lub używanie produktu, w którym wzór jest zawarty bądź zastosowany, lub składowanie takiego produktu w tych celach”.

12 Artykuł 89 rozporządzenia nr 6/2002, zatytułowany „Sankcje w postępowaniu o naruszenie”, ma następujące brzmienie:

„1. W przypadku gdy sąd w sprawach wzorów wspólnotowych uzna w postępowaniu o naruszenie lub przeciwko działaniom grożącym naruszeniem, że pozwany naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia wzoru wspólnotowego, wówczas stosuje, jeśli nie stoją temu na przeszkodzie ważne powody, następujące środki:

a) zabraniające pozwanemu kontynuowania działań, które naruszają lub grożą naruszeniem wzoru wspólnotowego;

b) zajęcie podrobionych produktów;

c) zajęcie materiałów i narzędzi wykorzystanych w przeważającej mierze do wytworzenia podrobionych dóbr, jeżeli ich właściciel wiedział, do jakich celów były one użyte, lub było to oczywiste w określonych okolicznościach;

d) wszelkie środki pozwalające na nałożenie innych sankcji, odpowiednich w określonych okolicznościach, przewidzianych przepisami prawa państwa członkowskiego, w tym również prawa prywatnego międzynarodowego, w którym naruszenie miało miejsce lub istnieje groźba jego popełnienia.

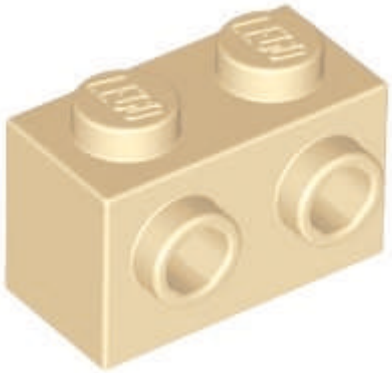
2. Sąd w sprawach wzorów wspólnotowych podejmuje według prawa krajowego niezbędne środki zapewniające przestrzeganie środków wymienionych w ust. 1”.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

13 Lego jest właścicielem wzoru wspólnotowego nr 001950981-0001, zarejestrowanego z datą pierwszeństwa 22 listopada 2011 r., którego przedmiotem jest element łączący zabawki konstrukcyjnej. Ten element łączący składa się z profilowanego cylindra i dwóch osi krzyżowych prostopadłych do siebie i względem cylindra, połączonych z cylindrem za pomocą cylindrycznej podstawy. Wzór ten przedstawia się następująco:

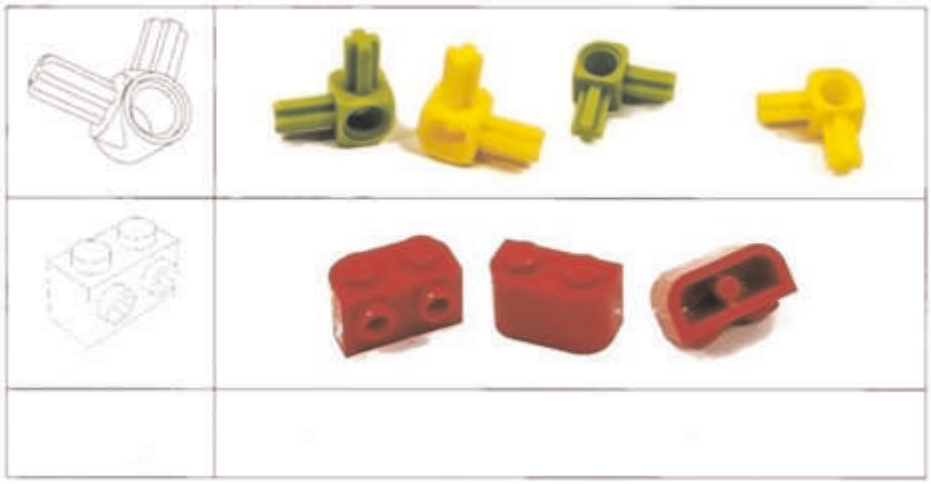

14 Spółka ta jest również właścicielem wzoru wspólnotowego nr 002137190-0002, zarejestrowanego z datą pierwszeństwa w dniu 16 listopada 2012 r. (zwanych dalej łącznie ze wzorem wspólnotowym, o którym mowa w poprzednim punkcie, „wzorami Lego”). Jego przedmiotem jest element modułowy zabawki konstrukcyjnej, mający kształt klocka z dwoma wypustkami na górze, dwoma rurkami pod spodem i dwoma wydrążonymi wypustkami z jednej strony. Wzór ten przedstawia się następująco:

15 Zabawki konstrukcyjne, których część stanowią te dwa elementy, są systemami modułowymi, w których poszczególne elementy konstrukcyjne z tworzywa sztucznego mogą być łatwo złożone i rozłożone, co pozwala na zamierzone tworzenie i demontaż struktur konstrukcyjnych, których kształt może się różnić.

16 Spółka Pozitív Energiaforrás próbowała dokonać przywozu na Węgry, pod znakiem towarowym Qman, zabawek konstrukcyjnych składających się również z elementów modułowych z tworzywa sztucznego (zwanych dalej „spornymi zabawkami"), które obejmują między innymi jeden lub kilka elementów konstrukcyjnych, których wizerunek został przedstawiony poniżej (zwanych dalej „rozpatrywanymi elementami"):

17 W następstwie skargi Lego Nemzeti Adó- és Vámhivatal Veszprém Megyei Adó- és Vámigazgatósága (dyrekcja ds. podatków i ceł w Veszprém, podlegająca krajowej administracji podatkowej i celnej, Węgry) nakazała zajęcie spornych zabawek, a następnie wszczęła przeciwko członkowi zarządu Pozitív Energiaforrás postępowanie o naruszenie ze względu na podejrzenie naruszenia praw własności intelektualnej Lego.

18 W dniu 22 czerwca 2022 r. Lego złożyło, na podstawie art. 10 i 89 rozporządzenia nr 6/2002, do Fővárosi Törvényszék (sądu dla miasta stołecznego Budapeszt, Węgry) wniosek o zastosowanie środka tymczasowego w formie utrzymania tego zajęcia.

19 Sąd ten oddalił ten wniosek w drodze postanowienia. Stwierdził on, że wzory Lego są objęte ochroną, o której mowa w art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 6/2002, oraz że ze względu na to, iż kształt elementów łączących chronionych tymi wzorami wynika wyłącznie z ich funkcji

technicznej, muszą one koniecznie zostać odtworzone w ich dokładnym kształcie i wymiarach, aby pełnić ich funkcję złączy w zabawce konstrukcyjnej, której stanowią część, w związku z czym stopień swobody twórcy przy opracowywaniu takiego kształtu jest bardzo ograniczony. Uznając, że „poinformowanym użytkownikiem", którego należy wziąć pod uwagę przy ocenie zakresu ochrony, jest użytkownik, który ogląda takie wzory szczególnie uważnie w najmniejszych detalach, sąd ten, na podstawie porównania zarejestrowanych przedstawień wzorów Lego z reprodukcjami fotograficznymi rozpatrywanych elementów, stwierdza, że te ostatnie wywołują u poinformowanego użytkownika inne całościowe wrażenie niż całościowe wrażenie wywierane przez wzory Lego.

20 Co się tyczy wzoru wspólnotowego nr 001950981-0001, o którym mowa w pkt 13 niniejszego wyroku, w postanowieniu tym stwierdził on, że różnice w cylindrycznych podstawach, powierzchniach połączeń, kształcie krzyży i niektórych liniach powodują różnice w całościowym wrażeniu wywieranym na poinformowanym użytkowniku. Jeśli chodzi o wzór wspólnotowy nr 002137190-0002, o którym mowa w pkt 14 niniejszego wyroku, uznano, że klocki przywożone przez Pozitív Energiaforrás, z ich zakrzywioną tylną ścianką i zaokrąglonymi kształtami zamiast prostych kątów klocków Lego, również wywierają inne ogólne wrażenie na poinformowanym użytkowniku.

21 Fővárosi Ítélőtábla (regionalny sąd apelacyjny dla miasta stołecznego Budapeszt, Węgry), do którego Lego wniosło odwołanie, zmienił wspomniane postanowienie i nakazał zajęcie spornych zabawek ze względu na to, że wzory Lego nie wywierają na poinformowanym użytkowniku innego całościowego wrażenia niż całościowe wrażenie wywierane przez rozpatrywane elementy.

22 Orzeczenie to zostało utrzymane w mocy przez Kúria (sąd najwyższy, Węgry), do którego spółka Pozitív Energiaforrás wniosła skargę kasacyjną. Biorąc pod uwagę w szczególności orzecznictwo Trybunału, sąd ten orzekł, że wbrew temu, co stwierdził sąd pierwszej instancji, nie można oczekiwać od poinformowanego użytkownika, aby w celu dokonania oceny zakresu ochrony przyznanej przez wzory Lego wziął pod uwagę poziom koncentracji taki jak ten, którego wymaga skrupulatna i uważna obserwacja w najmniejszych detalach kolidujących ze sobą produktów. W konsekwencji Kúria (sąd najwyższy) orzekł, że rozpatrywane elementy nie wywołują u poinformowanego użytkownika innego całościowego wrażenia niż to wywierane przez wzory Lego, ponieważ nie wykazują one istotnych różnic ze względu na ich rozmiar lub koncepcję.

23 Lego wniosło następnie do Fővárosi Törvényszék (sądu dla miasta stołecznego Budapeszt), będącego sądem odsyłającym, powództwo o naruszenie przeciwko Pozitív Energiaforrás.

24 Zdaniem sądu odsyłającego wzory Lego są objęte odstępstwem przewidzianym w art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 6/2002, ponieważ ich celem jest umożliwienie wielokrotnego składania lub łączenia wzajemnie wymienialnych produktów w ramach systemu modułowego.

25 Zdaniem tego sądu art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 6/2002 pozwala bowiem na przyznanie ochrony jako wzór wspólnotowy cechom postaci produktu wynikającym wyłącznie z jego funkcji technicznej i na zagwarantowanie właścicielowi takiego wzoru praw równoważnych prawom normalnie przyznanym przez patent. Taka sytuacja mogłaby jednak prowadzić do tego, że ów właściciel, opierając się na kolejnych wzorach wspólnotowych uzyskanych po wygaśnięciu patentu chroniącego jego produkt, zdołałby uniemożliwić konkurentom oferowanie produktu zawierającego pewne cechy funkcjonalne jego produktu lub ograniczyć możliwe rozwiązania techniczne. Tak jest zresztą w przypadku Lego, które w sprawie w postępowaniu głównym powołuje się na ochronę uzyskaną na zasadzie odstępstwa w odniesieniu do wzorów objętych

wygasłymi patentami, które to wzory zostały opracowane w ramach rutynowych prac projektowych, aby sprzeciwić się przywozowi spornych zabawek ze względu na obecność w nich elementów, w odniesieniu do których Fővárosi Ítélőtábla (regionalny sąd apelacyjny dla miasta stołecznego Budapeszt) i Kúria (sąd najwyższy) uznały, że nie wywierają one na poinformowanym użytkowniku innego całościowego wrażenia niż to wywierane przez wzory Lego.

26 Sąd odsyłający dąży do ustalenia, jakie umiejętności „poinformowany użytkownik", o którym mowa w art. 10 rozporządzenia nr 6/2002, ma posiadać, gdy chodzi o ocenę całościowego wrażenia wywieranego na nim przez takie wzory. W szczególności sąd odsyłający zmierza do ustalenia, czy zakres tego pojęcia, wynikający w szczególności z wyroku z dnia 20 października 2011 r., PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic (C-281/10 P, EU:C:2011:679), a mianowicie pojęcie użytkownika, który nie jest ekspertem lub znawcą mogącym dostrzec w szczególe minimalne różnice, jakie mogą istnieć między kolidującymi ze sobą wzorami, można przenieść na grunt art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 6/2002. Zdaniem tego sądu nie można wykluczyć, że biorąc pod uwagę stanowiący odstępstwo charakter ochrony przyznanej poprzez art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 6/2002, należy uznać, iż takim użytkownikiem jest ten, kto posiada wiedzę techniczną oraz zdolność obserwacji i analizy porównywalne z tymi, które w prawie patentowym przeważają przy ocenie wynalazczego charakteru danej działalności.

27 W tym względzie sąd odsyłający jest zdania, że gdyby pojęcie „poinformowanego użytkownika" dla celów art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 6/2002 nie miało być definiowane w szczególności poprzez odniesienie do zdolności takiego użytkownika, ze względu na jego wiedzę techniczną, do obserwowania w detalach kolidujących ze sobą wzorów i do wykrycia minimalnych różnic, jakie mogą istnieć między nimi, mogłoby to prowadzić do tego, że takie różnice zostaną uznane za niemożliwe do wykrycia w ramach całościowego postrzegania tych wzorów, skutkiem czego wzory wspólnotowe, które je chronią, byłyby de facto nie do obejścia.

28 Sąd odsyłający zastanawia się również nad zakresem pojęcia „całościowego wrażenia" wywieranego na poinformowanym użytkowniku przez wzór, którego cechy wynikają wyłącznie z jego funkcji technicznej i nie wykazują żadnego elementu o charakterze wyłącznie estetycznym. W tym względzie jest on zdania, że efekt wizualny takiego wzoru ma znaczenie drugorzędne w stosunku do jego cech funkcjonalnych. Podobieństwa i różnice między takimi wzorami można by bowiem wykryć nie poprzez obserwację i posłużenie się pojęciami, które wchodzą w zakres wrażenia wizualnego, lecz poprzez analizę i rozumowanie przeprowadzone z technicznego punktu widzenia. Można by zatem rozważyć rozszerzenie pojęcia „całościowego wrażenia" w celu objęcia nim nie tylko wizualnego postrzegania postaci wzoru, lecz również opinii technicznej znawcy w danej dziedzinie.

29 Ponadto we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym odniesiono się do wykładni art. 89 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002, a w szczególności do zakresu pojęcia „ważnych powodów" umożliwiających sądowi w sprawach wzorów wspólnotowych, w razie potrzeby, odstąpienie od orzeknięcia jednego ze środków, o których mowa w tym przepisie.

30 A zatem w kontekście zawisłej przed nim sprawy sąd odsyłający dąży do ustalenia, czy w przypadku gdyby stwierdził, że spółka Pozitív Energiaforrás naruszyła prawa do wzorów Lego, mógłby on, biorąc pod uwagę, po pierwsze, w szczególności częściowy charakter naruszenia, ponieważ dotyczyłoby ono nie wszystkich spornych zabawek, lecz jedynie rozpatrywanych elementów, które są w nich obecne jedynie w niewielkiej liczbie, i po drugie, cel, jakim jest

uniknięcie tworzenia niepotrzebnych przeszkód w handlu prowadzonym zgodnie z prawem, podjęcie decyzji o uwzględnieniu wniosku właściciela wzoru jedynie w ograniczonym zakresie, a nawet o jego oddaleniu.

31 W tych okolicznościach Fővárosi Törvényszék (sąd dla miasta stołecznego Budapeszt) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy w sprawie takiej jak w postępowaniu głównym, w której właściciel (powód) powołuje się na wzór chroniony na mocy art. 8 ust. 3 [rozporządzenia nr 6/2002] w odniesieniu do jednego lub kilku klocków konstrukcyjnych wchodzących w skład zabawki konstrukcyjnej pozwanego, które pełnią taką samą funkcję montażową jak klocki we wzorze powoda, zgodna z prawem Unii jest praktyka sądowa, zgodnie z którą sądy, ustalając zakres ochrony, w rozumieniu art. 10 [rozporządzenia nr 6/2002], wzoru powoda:

– odnoszą się do poinformowanego użytkownika, który w przedmiocie funkcji wzoru i produktu posiada wiedzę techniczną, jakiej można oczekiwać od znawcy w danej dziedzinie;

– uważają za poinformowanego użytkownika osobę, która porównuje wzór powoda z produktem pozwanego poprzez dokładne, techniczne i metodyczne badanie, oraz

– zakładają, że poinformowany użytkownik kształtuje swoje ogólne wrażenie na temat wzoru i produktu przede wszystkim w formie opinii technicznej?

2) Czy – gdyby w przypadku takim jak opisany powyżej należało stwierdzić, że ochrona przyznana na podstawie wzoru powoda rozciąga się na jedną lub kilka części zabawek konstrukcyjnych pozwanego, które jednak stanowią ograniczoną liczbę klocków konstrukcyjnych w stosunku do całości klocków – zgodne z prawem Unii jest uznanie swobodnej oceny sądu, na podstawie której, biorąc pod uwagę częściowy charakter naruszenia, niską wagę i niewielki udział naruszenia w stosunku do towaru jako całości oraz interesy związane z nieograniczonym handlem zabawką konstrukcyjną, której przeważająca część nie jest przedmiotem sporu, które to przyczyny są uznawane za »ważne powody« w rozumieniu art. 89 ust. 1 [rozporządzenia nr 6/2002], sąd oddala powództwo o zakazanie dalszego przywozu tej zabawki konstrukcyjnej do danego państwa?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie dopuszczalności

32 Lego twierdzi, że oba pytania prejudycjalne mogą zostać uznane za niedopuszczalne, ponieważ wykładnia rozporządzenia nr 6/2002 sugerowana we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym opiera się nie tylko na naruszeniu odpowiednich przepisów tego rozporządzenia i zasad leżących u jego podstaw, lecz również utrwalonego orzecznictwa Trybunału.

33 W tym względzie należy przypomnieć, że w ramach postępowania, o którym mowa w art. 267 TFUE, wyłącznie do sądu krajowego, przed którym toczy się spór w postępowaniu głównym i który musi przyjąć odpowiedzialność za mające zapaść orzeczenie sądowe, należy – przy uwzględnieniu okoliczności konkretnej sprawy – zarówno ocena, czy do wydania wyroku jest mu niezbędne uzyskanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, jak i znaczenia

przedstawionych Trybunałowi pytań. W konsekwencji, jeżeli zadane pytania dotyczą wykładni prawa Unii, Trybunał jest co do zasady zobowiązany do wydania orzeczenia. Wynika stąd, że pytania dotyczące prawa Unii korzystają z domniemania posiadania znaczenia dla sprawy. Odrzucenie przez Trybunał wniosku sądu krajowego jest możliwe tylko wtedy, gdy jest oczywiste, że wykładnia prawa Unii, o którą wnioskowano, nie ma żadnego związku ze stanem faktycznym lub przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, gdy problem jest natury hipotetycznej bądź gdy Trybunał nie dysponuje elementami stanu faktycznego albo prawnego, które są konieczne do udzielenia użytecznej odpowiedzi na pytania, które zostały mu przedstawione (wyrok z dnia 29 lipca 2024 r., LivaNova, C-713/22, EU:C:2024:642, pkt 53 i przytoczone tam orzecznictwo).

34 W niniejszym wypadku sąd odsyłający, do którego wniesiono powództwo o naruszenie, ma ustalić, w celu dokonania oceny zasadności tego powództwa, zakres ochrony przyznanej właścicielowi wzorów, o których mowa w art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 6/2002, oraz, w stosownym przypadku, zakres uznania, jakim dysponuje w odniesieniu do sankcji przewidzianych w tym rozporządzeniu, gdyby stwierdzono naruszenie. W tym celu sąd ten dąży do ustalenia wykładni art. 8 ust. 3, art. 10 i art. 89 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia.

35 Nie wydaje się zatem, aby przepisy prawa Unii, o których wykładnię zwrócił się wspomniany sąd, nie miały żadnego związku z przedmiotem sporu w postępowaniu głównym lub by kwestie podniesione w tych pytaniach nie były istotne dla rozstrzygnięcia tego sporu.

36 W tych okolicznościach zarzut oparty na naruszeniu przez sąd odsyłający zakresu prawa Unii nie odnosi się do dopuszczalności wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, lecz jest nierozerwalnie związany z odpowiedzią, jakiej należy udzielić na zadane pytania, a w konsekwencji nie może powodować niedopuszczalności tych pytań [zob. analogicznie wyroki: z dnia 28 czerwca 1984 r., Moser, 180/83, EU:C:1984:233, pkt 10; z dnia 15 lipca 2021 r., Latvijas dzelzceļš (Urządzenia usług kolejowych), C-60/20, EU:C:2021:610, pkt 27].

37 Pytania są zatem dopuszczalne.

Co do istoty

W przedmiocie pytania pierwszego

38 Poprzez pytanie pierwsze sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 10 rozporządzenia nr 6/2002 należy interpretować w ten sposób, że zakres ochrony przyznanej przez wzór wspólnotowy na podstawie art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia należy oceniać poprzez odniesienie się do postrzegania przez poinformowanego użytkownika, który posiadając wiedzę techniczną analogiczną do wiedzy, jakiej można oczekiwać od znawcy w danej dziedzinie, bada w najmniejszych detalach dany wzór i którego całościowe wrażenie opiera się głównie na względach natury technicznej.

39 Na wstępie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 3 lit. a) rozporządzenia nr 6/2002 wzór jest definiowany jako „postać całego lub części produktu, wynikając[a] w szczególności z cech linii, konturów, kolorystyki, kształtu, tekstury i/lub materiałów samego produktu i/lub jego ornamentacji”. Wynika z tego, że w ramach systemu przewidzianego przez to rozporządzenie

decydującym elementem wzoru jest jego wygląd (wyroki: z dnia 21 września 2017 r., Easy Sanitary Solutions i EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P i C-405/15 P, EU:C:2017:720, pkt 62; a także z dnia 2 marca 2023 r., Papierfabriek Doetinchem, C-684/21, EU:C:2023:141, pkt 19).

40 Zgodnie z art. 10 wspomnianego rozporządzenia prawo wyłączne, o którym mowa w art. 19 tego rozporządzenia, przyznane przez wzór wspólnotowy rozciąga się na każdy wzór, który nie wywołuje u „poinformowanego użytkownika" innego „[całościowego] wrażenia" niż ten wzór wspólnotowy. Dla określenia zakresu tej ochrony należy wziąć pod uwagę „stopień swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru".

41 Artykuł 8 rozporządzenia nr 6/2002 wyłącza ze wspomnianej ochrony w ust. 1 cechy postaci, które wynikają wyłącznie z funkcji technicznej produktu, a w ust. 2 cechy postaci, które muszą być koniecznie odtworzone w ich dokładnym kształcie i wymiarach, aby produkt, w którym jest zawarty lub zastosowany wzór, mógł być mechanicznie przyłączony do innego produktu, umieszczony wewnątrz innego produktu lub wokół niego lub skojarzony z innym produktem w taki sposób, aby każdy produkt mógł spełniać swoją funkcję.

42 Jednakże zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 6/2002, w drodze odstępstwa od art. 8 ust. 2 tego rozporządzenia, wzór mający na celu umożliwienie wielokrotnego składania lub łączenia wzajemnie wymienialnych produktów w ramach systemu modułowego jest chroniony, pod warunkiem że spełnia wymogi nowości i indywidualnego charakteru, o których mowa w art. 5 i 6 wspomnianego rozporządzenia.

43 Sąd odsyłający dąży do ustalenia, czy wynikająca z orzecznictwa Trybunału wykładnia pojęcia „poinformowanego użytkownika", które zawarto w art. 10 rozporządzenia nr 6/2002 i które nie jest zdefiniowane w tym rozporządzeniu, ma zastosowanie do oceny zakresu ochrony wzorów wspólnotowych objętych art. 8 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia, czy też poziom uwagi, jakiego oczekuje się od poinformowanego użytkownika, powinien, w odniesieniu do tego rodzaju wzorów, być zbliżony do poziomu uwagi, jakiego można oczekiwać od znawcy w danej dziedzinie.

44 Zdaniem tego sądu w przypadku wzorów, o których mowa w tym ostatnim przepisie, stopień swobody twórcy jest bardzo niski. W rezultacie uzasadnione jest wzięcie pod uwagę „poinformowanego użytkownika", który byłby w stanie zbadać w najmniejszych detalach wzory, które mogą być chronione. Ponadto w takim przypadku pojęcie „całościowego wrażenia" powinno zdaniem wspomnianego sądu obejmować nie tylko wizualne postrzeganie przez takiego użytkownika postaci wspomnianych wzorów, lecz również jego opinię techniczną, jako znawcy w danej dziedzinie, jeśli chodzi o ich cechy funkcjonalne.

45 W tym względzie należy przypomnieć, że z samego brzmienia art. 10 rozporządzenia nr 6/2002 wynika, iż ochrona przyznana na podstawie wzoru wspólnotowego obejmuje każdy wzór, który nie wywołuje u „poinformowanego użytkownika" „innego [całościowego] wrażenia", przy czym ten zakres ochrony należy oceniać z uwzględnieniem „stopnia swobody twórcy".

46 Przepis ten nie wyłącza ze swego zakresu stosowania wzorów, o których mowa w art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia, który jest przepisem specjalnie poświęconym systemom modułowym, do których należą zabawki konstrukcyjne. W konsekwencji art. 10 wspomnianego rozporządzenia ma zastosowanie do przypadku takiego jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, w którym właściciel wzorów wspólnotowych, o których mowa w tym art. 8 ust. 3, wnosi powództwo

o naruszenie przeciwko osobie trzeciej w celu zakazania tej osobie używania wzorów, które zdaniem tego właściciela nie wywołują u poinformowanego użytkownika innego całościowego wrażenia wizualnego.

47 Co się tyczy, po pierwsze, „[całościowego] wrażenia", o którym mowa w art. 10 rozporządzenia nr 6/2002, a także w art. 6 tego rozporządzenia, do którego wyraźnie odsyła art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia, należy zauważyć, że wrażenie to polega na wizualnym postrzeganiu przez poinformowanego użytkownika postaci rozpatrywanego produktu nadanej w szczególności cechom wymienionym w art. 3 lit. a) wspomnianego rozporządzenia.

48 Co się tyczy, po drugie, pojęcia „poinformowanego użytkownika", które zawarto również w art. 6 i 10 rozporządzenia nr 6/2002 i które, jak zauważył rzecznik generalny w pkt 21 opinii, należy interpretować w ten sam sposób w odniesieniu do tych dwóch przepisów, z utrwalonego orzecznictwa wynika, że zakres tego pojęcia mieści się między pojęciem przeciętnego konsumenta, stosowanym w dziedzinie znaków towarowych, od którego nie wymaga się posiadania szczególnej wiedzy i który co do zasady nie porównuje bezpośrednio kolidujących ze sobą znaków towarowych, a pojęciem znawcy w danej dziedzinie, eksperta posiadającego pogłębioną wiedzę techniczną. Pojęcie „poinformowanego użytkownika" oznacza zatem użytkownika wykazującego nie przeciętną uwagę, lecz osobę szczególnie uważną, czy to z racji swojego osobistego doświadczenia, czy posiadanej rozległej wiedzy na temat danej branży. Tak więc określenie „poinformowany" sugeruje, że nie będąc twórcą czy ekspertem technicznym, użytkownik zna różne wzory istniejące w danej branży, posiada pewien zakres wiedzy na temat elementów, jakie te wzory zwykle posiadają, i w związku z zainteresowaniem danymi produktami wykazuje stosunkowo wysoki poziom uwagi przy ich używaniu (zob. podobnie wyroki: z dnia 20 października 2011 r., PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, pkt 53, 59; a także z dnia 21 września 2017 r., Easy Sanitary Solutions i EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P i C-405/15 P, EU:C:2017:720, pkt 124, 125).

49 Żaden element brzmienia lub kontekstu rozporządzenia nr 6/2002 nie wskazuje na to, że to pojęcie „poinformowanego użytkownika" należy interpretować w odmienny sposób, jeżeli ochrona przyznana przez wzór wspólnotowy wynika z art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia.

50 Jest prawdą, że poziom uwagi takiego użytkownika, który jest w każdym razie stosunkowo wysoki, może się różnić w zależności od danej branży (zob. analogicznie, w odniesieniu do prawa znaków towarowych, wyrok z dnia 14 listopada 2024 r., Compass Banca, C-646/22, EU:C:2024:957, pkt 55), w tym w przypadku wzorów objętych art. 8 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia. W konsekwencji nie można wykluczyć, że w tej ostatniej sytuacji należy wziąć pod uwagę poziom uwagi lub czujność odpowiednie dla danej branży. Jednakże nawet w takiej sytuacji nie należy brać pod uwagę sposobu postrzegania przez użytkownika, który jest ekspertem w rozpatrywanej branży i posiada pogłębioną wiedzę techniczną, podobnie jak znawca w danej dziedzinie, ani nie należy uważać, że całościowe wrażenie wywierane na tym użytkowniku powinno wynikać głównie z opinii technicznej.

51 Po trzecie, zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002 „stopień swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru" należy uwzględnić przy ocenie – na podstawie pojęć „poinformowanego użytkownika" i „[całościowego] wrażenia", o których mowa w ust. 1 tego artykułu – zakresu ochrony przyznanej przez wzór wspólnotowy.

52 Jak podkreślił rzecznik generalny w pkt 36 i 37 opinii, im bardziej ograniczona jest swoboda twórcy przy opracowywaniu wzoru, tym częściej niewielkie różnice między kolidującymi ze sobą wzorami mogą wywołać u poinformowanego użytkownika inne całościowe wrażenie. Przeciwnie, im większa jest swoboda twórcy przy opracowywaniu wzoru, tym rzadziej niewielkie różnice między kolidującymi ze sobą wzorami mogą wywołać u poinformowanego użytkownika inne całościowe wrażenie. A zatem, jeżeli swoboda twórcy jest ograniczona dużą liczbą cech postaci danego produktu lub części danego produktu, które wynikają wyłącznie z funkcji technicznej tego produktu lub tej części produktu, występowanie niewielkich różnic między kolidującymi ze sobą wzorami może wystarczyć do wywołania u poinformowanego użytkownika innego całościowego wrażenia.

53 Podobnie jak pojęcia „całościowego wrażenia” i „poinformowanego użytkownika”, przypomniane w pkt 47 i 48 niniejszego wyroku, pojęcie „stopnia swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru”, tak jak jest ono interpretowane w pkt 52 tego wyroku, ma zastosowanie w przypadku powództwa o naruszenie wniesionego przez właściciela wzorów wspólnotowych objętego art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 6/2002.

54 Jednakże skuteczność (effet utile) art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 6/2002 oznacza, że w przeciwieństwie do cech postaci, o których mowa w art. 8 ust. 2 tego rozporządzenia, przy ocenie „[całościowego] wrażenia” w rozumieniu art. 10 wspomnianego rozporządzenia należy wziąć pod uwagę cechy postaci pozwalające na wzajemne połączenie, chronione na mocy tego art. 8 ust. 3. A zatem obecność elementów wzajemnych połączeń chronionych przez art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia w danym wzorze wspólnotowym może działać na niekorzyść stwierdzenia innego całościowego wrażenia wizualnego w rozumieniu tego art. 10, w związku z czym, w braku wystarczająco istotnych różnic w całościowym wyglądzie kolidujących ze sobą wzorów, istnienie punktów przyłączeniowych, które mają ten sam kształt i wymiary do celów składania lub łączenia wzajemnie wymienialnych produktów w ramach systemu modułowego, może wykluczyć takie stwierdzenie.

55 Taką wykładnię zakresu ochrony w przypadku wzoru wspólnotowego objętego art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 6/2002 potwierdza cel tego rozporządzenia, który polega w szczególności, jak stanowi jego motyw 7, na wspieraniu innowacji i rozwoju nowych produktów.

56 W tym względzie, po pierwsze, z motywu 11 wspomnianego rozporządzenia wynika, że prawodawca Unii, stwierdziwszy, iż mechaniczne złącza produktów modułowych mogą stanowić istotny element innowacyjnych cech produktów modułowych oraz cenny atut ich sprzedaży, zamierzał, z zastrzeżeniem spełnienia warunków nowości i indywidualnego charakteru, zapewnić im ochronę przyznaną wzorom na mocy rozporządzenia nr 6/2002.

57 Po drugie, owa wola prawodawcy Unii, wyrażona w tym motywie 11 i w art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia, aby przyznać zwiększoną ochronę podmiotowi gospodarczemu, który stworzył nowy wygląd elementów łączenia lub składania w ramach systemu modułowego, nie ograniczyła równie ważnej woli tego prawodawcy, wyrażonej w zdaniu pierwszym motywu 10 wspomnianego rozporządzenia i w jego art. 8. ust. 1 – umożliwienia również każdemu innemu podmiotowi gospodarczemu wprowadzania innowacji poprzez stworzenie, ze swej strony, nowego wyglądu takich elementów łączenia lub składania, które nie mają takich samych kształtów i wymiarów w punktach przyłączenia i wykazują pewne cechy, które wywierają na poinformowanym użytkowniku inne całościowe wrażenie wizualne.

58 W świetle całości powyższych rozważań na pytanie pierwsze należy odpowiedzieć, iż art. 10 rozporządzenia nr 6/2002 należy interpretować w ten sposób, że zakres ochrony wzoru na podstawie art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia należy oceniać poprzez odniesienie się do całościowego wrażenia wizualnego, jakie wzór ten wywiera na poinformowanym użytkowniku, który nie będąc twórcą lub ekspertem technicznym, zna różne wzory istniejące w danej branży, posiada pewien zakres wiedzy na temat elementów, jakie te wzory zwykle posiadają, i w związku z zainteresowaniem danymi produktami wykazuje stosunkowo wysoki poziom uwagi przy używaniu ich jako elementów systemu modułowego, którego są one częścią – a nie na użytkowniku, który posiadając wiedzę techniczną analogiczną do wiedzy, jakiej można oczekiwać od znawcy w danej dziedzinie, bada w najmniejszych detalach dany wzór i którego całościowe wrażenie opiera się głównie na względach natury technicznej.

W przedmiocie pytania drugiego

59 Poprzez pytanie drugie sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 89 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „ważnych powodów” w rozumieniu tego przepisu, pozwalające sądowi w sprawach wzorów wspólnotowych na odstąpienie od orzeknięcia jednego lub kilku środków, o których mowa w tym przepisie, obejmuje okoliczność, że naruszenie dotyczy jedynie niektórych elementów systemu modułowego, ograniczonych liczbowo w stosunku do wszystkich części składowych tego systemu.

60 W art. 89 rozporządzenia nr 6/2002, dotyczącym sankcji nakładanych w przypadku naruszenia lub groźby naruszenia, wymieniono w ust. 1 rodzaje środków, które sąd w sprawach wzorów wspólnotowych jest w takim przypadku zobowiązany zastosować. W przepisie tym uściślono jednak, że sąd stosuje te środki, „jeśli nie stoją temu na przeszkodzie ważne powody”.

61 Pojęcie „ważnych powodów” w rozumieniu tego art. 89 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 należy interpretować w sposób jednolity i ścisły w porządku prawnym Unii.

62 Po pierwsze, gdyby pojęcie to miało być interpretowane różnie w poszczególnych państwach członkowskich, te same okoliczności byłyby w niektórych państwach członkowskich powodem zastosowania zakazu kontynuowania działań stanowiących naruszenie lub stwarzających groźbę naruszenia, a w innych nie, w związku z czym ochrona wzorów nie byłaby jednolita na całym terytorium Unii (zob. analogicznie wyrok z dnia 14 grudnia 2006 r., Nokia, C-316/05, EU:C:2006:789, pkt 27).

63 Po drugie, bezwzględnie wiążące sformułowanie brzmienia art. 89 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 pozwala na stwierdzenie, że pojęcie „ważnych powodów” zawiera odstępstwo od obowiązku zastosowania przez sąd środków przewidzianych w tym przepisie. Wynika z tego, że pojęcie to należy interpretować ściśle (zob. analogicznie wyrok z dnia 14 grudnia 2006 r., Nokia, C-316/05, EU:C:2006:789, pkt 29, 30).

64 Trybunał uznał również, że pojęcie „ważnych powodów” w rozumieniu art. 89 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 dotyczy okoliczności faktycznych właściwych danej sprawie (wyrok z dnia 13 lutego 2014 r., H. Gautzsch Großhandel, C-479/12, EU:C:2014:75, pkt 48).

65 A zatem wspomniane pojęcie obejmuje jedynie wyjątkowe sytuacje, w których w świetle szczególnych cech zachowania zarzucanego osobie trzeciej, a w szczególności faktu, że nie jest ona w stanie kontynuować zarzucanych jej działań stanowiących naruszenie lub stwarzających groźbę

naruszenia, sąd w sprawach wzorów wspólnotowych nie jest zobowiązany do zastosowania środka zakazującego tej osobie trzeciej kontynuowania takich działań (zob. analogicznie wyrok z dnia 22 czerwca 2016 r., Nikolajeva, C-280/15, EU:C:2016:467, pkt 33).

66 Tymczasem okoliczność, że naruszenie dotyczy jedynie niektórych elementów systemu modułowego, takich jak, w niniejszym przypadku, rozpatrywanych elementów spornej zabawki, które są ograniczone liczbowo w stosunku do wszystkich części składowych tego systemu, nie stanowi, jako taka, takiej wyjątkowej sytuacji pozwalającej sądowi krajowemu na odstąpienie od orzeknięcia jednego lub kilku środków przewidzianych w art. 89 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002.

67 W świetle powyższych rozważań na pytanie drugie należy udzielić odpowiedzi, iż art. 89 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „ważnych powodów" w rozumieniu tego przepisu, pozwalające sądowi w sprawach wzorów wspólnotowych na odstąpienie od orzeknięcia jednego lub kilku środków, o których mowa w tym przepisie, nie obejmuje okoliczności, że naruszenie dotyczy jedynie niektórych elementów systemu modułowego, ograniczonych liczbowo w stosunku do wszystkich części składowych tego systemu.

W przedmiocie kosztów

68 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

1) **Artykuł 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych**

należy interpretować w ten sposób, że:

zakres ochrony wzoru na podstawie art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia należy oceniać poprzez odniesienie się do całościowego wrażenia wizualnego, jakie wzór ten wywiera na poinformowanym użytkowniku, który nie będąc twórcą lub ekspertem technicznym, zna różne wzory istniejące w danej branży, posiada pewien zakres wiedzy na temat elementów, jakie te wzory zwykle posiadają, i w związku z zainteresowaniem danymi produktami wykazuje stosunkowo wysoki poziom uwagi przy używaniu ich jako elementów systemu modułowego, którego są one częścią – a nie na użytkowniku, który posiadając wiedzę techniczną analogiczną do wiedzy, jakiej można oczekiwać od znawcy w danej dziedzinie, bada w najmniejszych detalach dany wzór i którego całościowe wrażenie opiera się głównie na względach natury technicznej.

2) **Artykuł 89 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002**

należy interpretować w ten sposób, że:

pojęcie „ważnych powodów" w rozumieniu tego przepisu, pozwalające sądowi w sprawach wzorów wspólnotowych na odstąpienie od orzeknięcia jednego lub kilku środków, o których mowa w tym przepisie, nie obejmuje okoliczności, że naruszenie

dotyczy jedynie niektórych elementów systemu modułowego, ograniczonych liczbowo w stosunku do wszystkich części składowych tego systemu.

Podpisy